

Évről-évre időszerűbb körülmények

A 17 éve létesített Remeteségben a nyári programok és közösségi alkalmak, a nyári időt kitöltötték és több program kiterjedt az őszy folyamára vagy a korai téli időre. A „félfedél” alatt gerendákból improvizált tanító közösségi hely a hideg időszakra már nem volt alkalmas. A nyári meleg időben szépen lezajlottak a tanítások, találkozók, programok, ezen a lefedett téren, de az eső és a hidegebb idő türelmet és egészséget próbáló lett volna.

De hála Istennek, ezeket a nehézségeket a **BGA támogatásának köszönhetően** magunk mögött hagyhattuk, mert a közösségi terem az elmúlt évben felépült, idén befejeztük a munkálatokat. Az idén kívül-belül levakoltuk, kimeszeltük, berendeztük.

Ugyanígy felújítottuk, majd berendeztük a közösségi étkezdét is szép fenyőfa bútorokkal.

Mindez, akkor nyer értelmet, amikor az életet, a lelki, szellemi növekedést szolgálja. Hála Istennek, bőven volt részünk ilyen jellegű élményekben, itt a természet ölében. Ezekből néhány morzsányit megosztunk:

„Számomra minden ilyen alkalom, amikor kijövünk a Remeteségbe egy felüdülés. Olyan, mint egy kiszakadás. Megiszok egy jó csupor vizet, és megyek tovább.” Kolcsár Borbála

„Nagyon jó volt ez a hétvége, mert kicsit elszakadtunk ettől az online, virtuális világtól. Feltöltödtünk, erőre kaptunk s aztán folytathatjuk a hétköznapokat.” Márton Krisztina

„...A Remeteséghez is kötődöm, mint helyhez. Jó volt ide visszajönni a természetbe. Mindig a szabadságot szimbolizálja nekem ez a hely. Én csillagos eget, mivel városban lakom, nem igazán látok. Itt láttam sok idő után igazán csillagos égboltot. Engem felszabadított most ez az ittlét.” Bálint Jozefina Patrícia

„Én már nagyon vártam, hogy találkozzunk és idejövünk. A sárna sem panaszkodnék, kicsit viccesebb volt így feljönni. Bennem most inkább a közösségi élmény erősebb és nemcsak kollégistaként, hanem nevelőstől, pap bácsistól, így együtt. Ez volt, ami nagyon hiányzott már, és amiről egyre inkább érzem, hogy erősít. Nagy áldás kiszakadni ebből a folyton elérhető üzemmódból.” Domokos Orsolya

„A szívemhez legközelebb álló program, ami itt van, az az a tíz-tizenöt perc csend, amikor egyedül el lehet vonulni.” Benkő Klára

„Nem figyeltem semmi másra, csak próbáltam az imádságra, a természetre figyelni, hallgatni a hangokat, mert kevés olyan időm van, amikor két napot csak úgy ezzel foglalkozhatok.” Jánosi Kinga

„Hálás vagyok, hogy ki tudtam szakadni a monotonitásból. És úgy érzem, hogyha itt vagyok fent a Remeteségben, akkor sikerül még inkább az én világomat a csendben megkapnom. Az elhangzott tanítás alatt rádöbbszem, milyen fontos mindenért hálát adni.” Benkő Andrea